Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

(Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 2014/125/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r.	L 70	22	11.3.2014
►M2	Decyzja wykonawcza Rady 2014/382/WPZiB z dnia 23 czerwca 2014 r.	L 183	57	24.6.2014
►M3	Decyzja wykonawcza Rady 2014/863/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	52	2.12.2014
►M4	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/336 z dnia 2 marca 2015 r.	L 58	79	3.3.2015
►M5	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/739 z dnia 7 maja 2015 r.	L 117	49	8.5.2015
►M6	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1488 z dnia 2 września 2015 r.	L 229	12	3.9.2015
►M7	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/2459 z dnia 23 grudnia 2015 r.	L 339	48	24.12.2015
►M8	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/360 z dnia 11 marca 2016 r.	L 67	53	12.3.2016
►M9	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/564 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 96	38	12.4.2016
►M10	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/1446 z dnia 31 sierpnia 2016 r.	L 235	13	1.9.2016

▼B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, transfer lub eksport uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, do Republiki Środkowoafrykańskiej przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zakazane bez względu na to, czy pochodzą one z ich terytoriów.

2. Zakazuje się:

a) zapewniania pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych lub na potrzeby zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a) lub b).

▼M5

Artykuł 1a

Stwierdziwszy obecność przedmiotów, których dostawa, sprzedaż, transfer lub eksport są zakazane na mocy art. 1, państwa członkowskie zajmują, rejestrują i usuwają te przedmioty (na przykład przez zniszczenie, pozbawienie cech użytkowych, składowanie lub transfer do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia w celu usunięcia tych przedmiotów).

▼B

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

▼M5

a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych – a także świadczenia powiązanej pomocy

▼M5

technicznej lub finansowania i pomocy finansowej – przeznaczonych wyłącznie do wsparcia Wszechstronnej Zintegrowanej Misji Stabilizacyjnej ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej (MINUSCA), regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej (AU–RTF), misji Unii i sił francuskich rozmieszczonych w Republice Środkowoafrykańskiej, lub do wykorzystania przez te podmioty;

▼B

b) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Republiki Środkowoafrykańskiej przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, personel Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

▼M9

c) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu broni strzeleckiej i lekkiej oraz sprzętu z nią związanego, przeznaczonych wyłącznie do użytku międzynarodowych patroli zapewniających bezpieczeństwo w obszarze chronionym nad rzeką Sangha obejmującym terytoria wchodzące w skład trzech państw w celu obrony przed kłusownictwem, przemytem kości słoniowej i uzbrojenia oraz innymi działaniami sprzecznymi z prawem krajowym Republiki Środkowoafrykańskiej lub międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi tego państwa, zgodnie z powiadomieniem przekazanym wcześniej komitetowi;

d) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu oraz zapewnienia pomocy, w tym operacyjnego i nieoperacyjnego szkolenia przeznaczonego dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej wyłącznie do celów wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej procesu reformy sektora bezpieczeństwa, we współpracy z MINUSCA, zgodnie z powiadomieniem przekazanym wcześniej komitetowi.

▼B

2. Art. 1 nie ma zastosowania do:

▼M9

a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego, przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych oraz powiązanej pomocy technicznej lub szkoleń;

▼B

b) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i innego związanego z nim sprzętu śmiercionośnego przeznaczonego dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej wyłącznie do celów wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej procesu reformy sektora bezpieczeństwa lub do wykorzystania w tym procesie;

c) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych oraz zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej lub finansowej, w tym personelu;

zgodnie z wcześniejszym zatwierdzeniem przez komitet ustanowiony na mocy pkt 57 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013).

▼M1

Artykuł 2a

▼M9

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki, aby na ich terytorium nie mogły wjechać ani przez ich terytorium nie mogły przejechać osoby wskazane przez komitet ustanowiony na mocy pkt 57 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) (zwany dalej „komitetem”) jako osoby, które:

a) przeprowadzają lub wspierają akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym działania narażające na szwank lub utrudniające proces transformacji politycznej lub proces stabilizacji i pojednania, lub akty podsycające przemoc;

b) naruszają embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) i w art. 1 niniejszej decyzji, lub które bezpośrednio lub pośrednio sprzedawały, dostarczały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

c) uczestniczą w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

d) rekrutują dzieci lub angażują je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

e) udzielają wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

f) utrudniają dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej, dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

g) uczestniczą w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii i operacje francuskie, które je wspierają;

h) stoją na czele podmiotów wskazanych przez komitet lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem;

zgodnie z wykazem w załączniku do niniejszej decyzji.

▼M1

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z postępowaniem sądowym.

4. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli w indywidualnych przypadkach komitet stwierdzi, że:

a) podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi;

b) wyjątek sprzyja osiąganiu pokoju i pojednania narodowego w Republice Środkowoafrykańskiej oraz stabilności w regionie.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 lub 4 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie takie dotyczy tylko celów, do których zostało udzielone, i tylko odnośnych osób.

Artykuł 2b

▼M9

1. Wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze będące własnością osób lub podmiotów lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby i podmioty wskazane przez komitet jako:

a) przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych lub proces stabilizacji i pojednania, akty podsycające przemoc;

b) naruszające embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) i w art. 1 niniejszej decyzji, lub które bezpośrednio lub pośrednio sprzedawały, dostarczały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

c) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

d) rekrutujące dzieci lub angażujące je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

▼M9

e) udzielające wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

f) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej, dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

g) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii i operacje francuskie, które je wspierają;

h) stojące na czele podmiotów wskazanych przez komitet, lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem;

zostają zamrożone.

Osoby i podmioty, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku do niniejszej decyzji.

▼M1

2. Nie udostępnia się żadnych funduszy, aktywów finansowych ani zasobów gospodarczych bezpośrednio ani pośrednio osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób lub podmiotów.

3. Państwo członkowskie może dopuścić wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłacenia środków spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie racjonalnych honorariów i zwrot wydatków poniesionych w związku z korzystaniem z usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów lub opłat związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych, a komitet nie podejmie decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

▼M1

4. Państwo członkowskie może też zezwolić na wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet, a ten taki wyjątek zatwierdzi;

b) przedmiotem zastawu albo orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą zostać wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, z zastrzeżeniem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem 28 stycznia 2014 r. i że zastaw ani orzeczenie nie dotyczą osoby ani podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez właściwe państwo członkowskie, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, oraz po powiadomieniu Komitetu przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia na odmrożenie środków finansowych do tego celu, dziesięć dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do środków, które saldo zamrożonych rachunków zwiększają z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych w ramach umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi na podstawie niniejszej decyzji;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i należności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 2c

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim zmiany zgodnie z ustaleniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitetu.

Artykuł 2d

1. W przypadku wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet osoby lub podmiotu, Rada dodaje tę osobę lub ten podmiot do załącznika. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia danej osoby lub danego podmiotu w wykazie, Rada informuje daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie lub temu podmiotowi przedstawienie uwag.

▼M1

2. Jeżeli zostaną zgłoszone uwagi lub nowe istotne dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 2e

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób i podmiotów przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet.

2. W załączniku znajdują się także informacje, o ile są dostępne, dostarczone przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet niezbędne do identyfikacji odnośnych osób lub podmiotów. Informacje o osobach mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu osobistego, płeć, adres oraz funkcję lub zawód. Informacje o podmiotach mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załącznik zawiera też datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet.

▼B

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M3

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2a, ORAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2b

A. Osoby

1. François Yangouvonda BOZIZÉ (*alias*: a) Bozize Yangouvonda)

Data urodzenia: 14 października 1946 r.

Miejsce urodzenia: Mouila, Gabon.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: Uganda.

Inne informacje: Imię i nazwisko matki: Martine Kofio.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej.

Informacje dodatkowe

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce w dniu 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby podtrzymywać tarcia w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Bozizé rzekomo powołał bojówki Antybalaki, zanim uszedł z Republiki Środkowoafrykańskiej w dniu 24 marca 2013 r. W oświadczeniu Bozizé wezwał swoje bojówki do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec obecnego aparatu władzy i islamistów. Bozizé rzekomo udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące trwający proces przemian i zmierzające do przywrócenia władzy Bozizé. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały zreorganizowane przez Bozizé. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły oddane Bozizé były uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerze i wyrzutnie rakietowe oraz w coraz większym stopniu uczestniczyły w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi w dniu 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło 700 osób.

2. Nourredine ADAM (*alias*: a) Nureldine Adam; b) Nourreldine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam)

Funkcje: a) generał; b) minister bezpieczeństwa; c) dyrektor generalny Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (Extraordinary Committee for the Defence of Democratic Achievements).

Data urodzenia: a) 1970 b) 1969 c) 1971 d) 1 stycznia 1970 r.

Miejsce urodzenia: Ndele, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska. Nr paszportu: D00001184

Adres: Birao, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Nourredine został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej.

▼M3

Informacje dodatkowe

Noureddine to jeden z pierwszych przywódców koalicji Séléka. Ustalono, że jest zarówno generałem, jak i przewodniczącym jednej ze zbrojnych grup rebeliantów koalicji Séléka: centrali PJCC, grupy znanej formalnie jako Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju, funkcjonującej także pod skrótem CPJP. Jako były przywódca odłamu „Fundamentalni" Konwentu Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju (CPJP/F), był wojskowym koordynatorem działań prowadzonych przez byłych członków koalicji Séléka podczas ofensyw w trakcie wcześniejszej rebelii w Republice Środkowoafrykańskiej między początkiem grudnia 2012 r. a marcem 2013 r. Bez pomocy udzielanej przez Noureddine oraz bliskich stosunków z czadyjskimi siłami specjalnymi koalicja Séléka nie byłaby w stanie przejąć władzy z rąk byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Françoisa Bozizé.

Od czasu mianowania Catherine Samby-Panzy tymczasową prezydent w dniu 20 stycznia 2014 r. był jednym z głównych architektów taktycznego wycofania się sił skupiających byłych członków koalicji Séléka do miejscowości Sibut, by zrealizować jego plan polegający na utworzeniu bastionu muzułmańskiego na północy kraju. Jednoznacznie apelował do swoich sił, by nie stosowały się do nakazów wydanych przez rząd tymczasowy i przez przywódców wojskowych międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA). Noureddine aktywnie kieruje siłami byłej koalicji Séléka, którą Michel Djotodia rozwiązał rzekomo we wrześniu 2013 r., i operacjami skierowanymi przeciwko dzielnicom chrześcijańskim oraz nadal w znacznym stopniu wspiera siły skupiające byłych członków koalicji Séléka działające w Republice Środkowoafrykańskiej i w znacznym stopniu nimi kieruje.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. b) rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za uczestnictwo w planowaniu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub, zależnie od przypadku, międzynarodowe przepisy humanitarne, kierowaniu nimi lub ich popełnianiu.

Informacje dodatkowe

Po przejęciu kontroli w Bangi przez koalicję Séléka w dniu 24 marca 2013 r., Nourredine Adam został mianowany ministrem bezpieczeństwa, a następnie dyrektorem generalnym Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (*Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques* — CEDAD, nieistniejących już służb wywiadowczych Republiki Środkowoafrykańskiej). Nourredine Adam używał CEDAD jako swojej osobistej policji politycznej, dokonującej wielu arbitralnych aresztowań, aktów tortur i egzekucji pozasądowych. Ponadto był jedną z głównych postaci stojących za krwawą operacją w Boy Rabe. W sierpniu 2013 r. siły koalicji Séléka przypuściły szturm na Boy Rabe, dzielnicę w Republice Środkowoafrykańskiej uważaną za bastion zwolenników Françoisa Bozizé i jego grupy etnicznej. Pod pretekstem poszukiwania tajnych składów broni, wojska koalicji Séléka — jak wynika z doniesień — zabiły dziesiątki osób cywilnych, a następnie zdemolowały i splądrowały dzielnicę. Gdy napaści takie rozprzestrzeniły się na pozostałe dzielnice, tysiące mieszkańców opanowały lotnisko międzynarodowe, które uważane było za bezpieczne ze względu na obecność wojsk francuskich, i zajęły pas startowy.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. d) rezolucji 2134 (2014) jako osoba odpowiedzialna za wspieranie ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych.

Informacje dodatkowe

Na początku 2013 r. Nourredine Adam odgrywał ważną rolę w sieciach finansujących byłą koalicję Séléka. Podróżował do Arabii Saudyjskiej, Kataru i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by gromadzić fundusze na wcześniejszy bunt. Działał także jako pośrednik dla wywodzącego się z Czadu gangu przemycającego diamenty między Republiką Środkowoafrykańską a Czadem.

▼M4

_____

▼M6

4. Alfred YEKATOM (alias: a) Alfred Yekatom Saragba b) Alfred Ekatom c) Alfred Saragba d) pułkownik Rombhot e) pułkownik Rambo f) pułkownik Rambot g) pułkownik Rombot h) pułkownik Romboh)

Funkcje: Starszy kapral *Forces Armées Centrafricaines* (FACA)

Data urodzenia: 23 czerwca 1976 r.

Miejsce urodzenia: Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: a) Mbaiki, prowincja Lobaye, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72 15 47 07/+236 75 09 43 41) b) Bimbo, prowincja Ombella-Mpoko, Republika Środkowoafrykańska (poprzednie miejsce pobytu)

Inne informacje: Kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią. Imię i nazwisko ojca (ojciec adopcyjny): Ekatom Saragba (alternatywna pisownia: Yekatom Saragba). Brat: Yves Saragba, dowódca bojówek Antybalaki w Batalimo w prowincji Lobaye oraz były żołnierz FACA. Opis cech fizycznych: kolor oczu: czarne; kolor włosów: łysy; kolor skóry: czarna; wzrost: 170 cm; waga: 100 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Alfred Yekatom został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc.”

Informacje dodatkowe:

Alfred Yekatom, znany również jako pułkownik Rombhot, jest przywódcą odłamu bojówki ruchu Antybalaki, znanego jako „Antybalaka z południa”. Służył w randze starszego kaprala w *Forces Armées Centrafricaines* (FACA – środkowoafrykańskie siły zbrojne).

Yekatom przeprowadzał i wspierał akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe, lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych. Yekatom kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią; grupa ta działała w dystrykcie PK9 w Bangi, jak również w miejscowościach Bimbo (prowincja Ombella-Mpoko), Cekia Pissa i Mbaïki (stolicy prowincji Lobaye), oraz miała siedzibę w okręgu leśnym w Batalimo.

Yekatom bezpośrednio kontrolował kilkanaście posterunków obsadzonych przez średnio dziesięciu uzbrojonych bojówkarzy ubranych w mundury wojskowe i noszących broń, w tym karabiny automatyczne, od głównego mostu między Bimbo i Bangi po Mbaïki (prowincja Lobaye) oraz od Pissy do Batalimo (w pobliżu granicy z Republiką Konga), pobierając bezprawne podatki od pojazdów prywatnych i motocykli, przewozów pasażerskich i ciężarówek eksportujących zasoby leśne do Kamerunu i Czadu, jak również od statków pływających wzdłuż rzeki Ubangi. Zaobserwowano, że Yekatom osobiście pobierał część tych bezprawnych podatków. Yekatom i jego bojówki również podobno zabijali ludność cywilną.

5. Habib SOUSSOU (alias: Soussou Abib)

Funkcje: a) koordynator ds. Antybalaki w prowincji Lobaye b) kapral środkowoafrykańskich sił zbrojnych (FACA)

Data urodzenia: 13 marca 1980 r.

Miejsce urodzenia: Boda, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska. Adres: Boda, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72198628).

▼M6

Inne informacje: Mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy (COMZONE) w miejscowości Boda, a 28 czerwca 2014 r. – w całej prowincji Lobaye. Pod jego dowództwem nadal miały miejsce ukierunkowane zabójstwa, starcia i ataki na pracowników organizacji humanitarnych i pomocowych. Opis cech fizycznych: kolor oczu: brązowe; kolor włosów: czarny; wzrost: 160 cm; waga: 60 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Habib Soussou został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i e) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc", „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem" oraz „osoba utrudniająca dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej, lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej.".

Informacje dodatkowe:

Habib Soussou został mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy Antybalaki (COMZONE) w miejscowości Boda; stwierdził, że w związku z tym jest odpowiedzialny za zapewnianie bezpieczeństwa w *sous- préfecture*. 28 czerwca 2014 r. ogólny koordynator Antybalaki Patrice Edouard Ngaïssona mianował Habiba Soussou koordynatorem prowincjonalnym w miejscowości Boda od 11 kwietnia 2014 r., a od 28 czerwca 2014 r. – w całej prowincji Lobaye. Ukierunkowane zabójstwa, starcia i ataki przeprowadzane przez siły Antybalaki w miejscowości Boda na pracowników organizacji humanitarnych i pomocowych miały miejsce co tydzień w obszarach, w których Soussou jest dowódcą lub koordynatorem Antybalaki. Soussou i siły Antybalaki w tych obszarach obrali również za cel ludność cywilną i kierowali do niej groźby.

▼M7

6. Oumar YOUNOUS ABDOULAY (alias: a) Oumar Younous; b) Omar Younous; c) Oumar Sodiam; d) Oumar Younous M'Betibangui)

Funkcje: Generał byłej koalicji Séléka.

Data urodzenia: 2 kwietnia 1970 r.

Obywatelstwo: sudańskie, paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D 00000898, wydany 11 kwietnia 2013 r. (ważny do 10 kwietnia 2018 r.).

Adres: a) Bria, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 75507560); b) Birao, Republika Środkowoafrykańska; c) Tullus, Darfur południowy, Sudan (poprzednie miejsce pobytu).

Inne informacje: Jest przemytnikiem diamentów i trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Opis cech fizycznych: kolor włosów: czarny; wzrost: 180 cm; należy do grupy etnicznej Fulani. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ.

▼M10

Według doniesień zmarł w dniu 11 października 2015 r.

▼M7

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20.8.2015 (wpis zmieniony 20.10.2015).

▼M7

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Oumar Younous został umieszczony w wykazie dnia 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc" oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe:

Oumar Younous, jako generał byłej koalicji Séléka i przemytnik diamentów, udzielał wsparcia ugrupowaniu zbrojnemu poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, oraz handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej.

W październiku 2008 r. Oumar Younous, były kierowca skupującego diamenty przedsiębiorstwa SODIAM, przystąpił do ugrupowania rebeliantów *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). W grudniu 2013 r. Oumar Younous został określony jako trzygwiazdkowy generał koalicji Séléka oraz bliski powiernik byłego tymczasowego prezydenta Michela Djotodii.

Younous jest zamieszany w handel diamentami z miejscowości Bria i Sam Ouandja do Sudanu. Źródła donoszą, że Oumar Younous był zaangażowany w odbieranie przesyłek z diamentami ukrytych w miejscowości Bria i przenoszenie ich do Sudanu na sprzedaż.

7. Haroun GAYE (alias: a) Haroun Geye; b) Aroun Gaye; c) Aroun Geye

Funkcje: Sprawozdawca ds. koordynacji politycznej Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC).

Data urodzenia: a) 30.1.1968; b) 30.1.1969.

Nr paszportu: Republika Środkowoafrykańska numer O00065772 (po literze „O" następują trzy „0"), data ważności: 30.12.2019.

Adres: Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie: 17 grudnia 2015 r.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Haroun Gaye został umieszczony w wykazie dnia 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem" oraz „uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

▼M7

Informacje dodatkowe:

HAROUN GAYE był od początku 2014 r. jednym z przywódców ugrupowania zbrojnego działającego w dzielnicy PK5 w Bangi. Przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego dzielnicy PK5 twierdzą, że Haroun Gaye i jego ugrupowanie zbrojne podsycają konflikt w Bangi, sprzeciwiają się pojednaniu i uniemożliwiają ludności przemieszczanie się do i z trzeciego dystryktu Bangi. Dnia 11 maja 2015 r. Haroun Gaye zablokował wraz z 300 demonstrantami dostęp do Tymczasowej Rady Narodowej, by zakłócić obrady podczas ostatniego dnia forum w Bangi. Według doniesień, koordynując zakłócanie obrad, Haroun GAYE współpracował z członkami Antybalaki.

Dnia 26 czerwca 2015 r. Haroun Gaye zakłócił z małą grupą rozpoczęcie rejestracji wyborców w dzielnicy PK5 w Bangi, powodując zamknięcie procesu rejestracji.

Dnia 2 sierpnia 2015 r. członkowie misji MINUSCA próbowali aresztować Harouna Gaye zgodnie z postanowieniami pkt 32 lit. f) ppkt (i) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 2217 (2015). Haroun Gaye, który prawdopodobnie został poinformowany o próbie aresztowania, był na nie przygotowany i otoczony osobami uzbrojonymi w broń ciężką. Siły Harouna Gaye otworzyły ogień do wspólnej grupy zadaniowej MINUSCA. Podczas trwającej siedem godzin wymiany ognia ludzie Harouna Gaye użyli przeciwko żołnierzom MINUSCA broni palnej, granatów ręcznych i granatów o napędzie rakietowym i zabili jednego żołnierza sił pokojowych, a ranili ośmiu. Haroun Gaye był zaangażowany we wspieranie gwałtownych protestów i starć pod koniec września 2015 r., co wydawało się być próbą zamachu stanu w celu obalenia rządu tymczasowego. Za próbą zamachu stanu stali prawdopodobnie zwolennicy byłego prezydenta Françoisa Bozizé w sojuszu z Harounem Gaye i innymi przywódcami FPRC. Wydaje się, że celem Harouna Gaye było dokonanie serii ataków odwetowych, które mogłyby utrudnić przeprowadzenie zbliżających się wyborów. Haroun Gaye był odpowiedzialny za koordynację działań ze zmarginalizowanymi częściami Antybalaki.

Dnia 1 października 2015 r. w dzielnicy PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Eugène'a Barreta Ngaïkosseta, członka zmarginalizowanej grupy Antybalaki, i Harouna Gaye, którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października. Grupa Harouna Gaye uniemożliwiła ludności dzielnicy PK 5 opuszczanie jej, by wzmocnić tożsamość ludności muzułmańskiej i zaostrzyć napięcia między grupami etnicznymi i uniemożliwić pojednanie. Dnia 26 października 2015 r. Haroun Gaye i jego grupa zakłócili spotkanie arcybiskupa Bangi i imama centralnego meczetu w Bangi, a także zagrozili delegacji, która musiała wycofać się z centralnego meczetu i uciec do dzielnicy PK5.

8. Eugène BARRET NGAÏKOSSET (alias: a) Eugene Ngaikosset; b) Eugene Ngaikoisset; c) Eugene Ngakosset; d) Eugene Barret Ngaikosse; e) Eugene Ngaikouesset; mniej pewne pseudonimy: f) „rzeźnik z Paoua (The Butcher of Paoua)"; g) Ngakosset.

Funkcje: a) były kapitan, Straż Prezydencka Republiki Środkowoafrykańskiej; b) były kapitan, marynarka wojenna Republiki Środkowoafrykańskiej.

Krajowy numer identyfikacyjny: wojskowy numer identyfikacyjny sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej (FACA): 911-10-77.

Adres: a) Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie: 17 grudnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: Kapitan Eugène Barret Ngaïkosset jest byłym członkiem Straży Prezydenckiej byłego prezydenta Françoisa Bozizé (CFi.001) i jest powiązany z ruchem Antybalaka. Dnia 17 maja 2015 r. uciekł z więzienia po ekstradycji z Brazzaville i utworzył własną frakcję Antybalaki złożoną z byłych bojowników FACA.

▼M7

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Eugène BARRET NGAÏKOSSET został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem" oraz „uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe:

Eugène Barret Ngaïkosset jest jednym z głównych sprawców przemocy, która wybuchła w Bangi pod koniec września 2015 r. Eugène Barret Ngaïkosset i inni członkowie Antybalaki współpracowali z marginalizowanymi członkami byłej koalicji Séléka, dążąc do destabilizacji rządu tymczasowego Republiki Środkowoafrykańskiej. W nocy z dnia 27 na 28 września 2015 r. Eugène Barret Ngaïkosset i inni dokonali nieskutecznego ataku na obóz żandarmerii „Izamo" w celu kradzieży broni i amunicji. Dnia 28 września grupa otoczyła biura państwowego radia Republiki Środkowoafrykańskiej.

Dnia 1 października 2015 r. w dzielnicy PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Eugène'a Barreta Ngaïkosseta i Harouna Gaye, przywódcy Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC), którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października.

Dnia 8 października 2015 r. minister sprawiedliwości Republiki Środkowoafrykańskiej ogłosił zamiar zbadania roli Eugène'a Barreta Ngaïkosseta i innych osób w aktach przemocy, które miały miejsce we wrześniu 2015 r. w Bangi. Eugène Barret Ngaïkosset i inni zostali uznani za zamieszanych w „rażące akty stanowiące naruszenia zasad dotyczących wewnętrznego bezpieczeństwa państwa, spiskowanie, podżeganie do wojny domowej, nieposłuszeństwo obywatelskie, nienawiść i współudział". Władze Republiki Środkowoafrykańskiej zostały poinstruowane, by rozpocząć śledztwo, które miałoby doprowadzić do odszukania i aresztowania sprawców i wspólników.

Dnia 11 października 2015 r. Eugène Barret Ngaïkosset miał zwrócić się do bojówki Antybalaki pod jego dowództwem z poleceniem przeprowadzenia porwań, ze szczególnym uwzględnieniem obywateli francuskich, lecz również polityków Republiki Środkowoafrykańskiej i urzędników ONZ, w celu wymuszenia ustąpienia tymczasowego prezydenta, Catherine Samby-Panzy.

▼M8

9. Joseph KONY (*alias*: a) Kony; b) Joseph Rao Kony; c) Josef Kony; d) Le Messie sanglant)

Funkcje: Dowódca Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1959 r.; b) 1960 r.; c) 1961 r.; d) 1963 r.; e) 18 września 1964 r.; f) 1965 r.; g) (sierpień 1961 r.); h) (lipiec 1961 r.); i) 1 stycznia 1961 r.; j) (kwiecień 1963 r.)

▼M8

Miejsce urodzenia: a) wieś Palaro, parafia Palaro, hrabstwo Omoro, okręg Gulu, Uganda; b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda; c) Atyak, Uganda

Obywatelstwo: Paszport ugandyjski

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska; b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu).

Data umieszczenia w wykazie: 7 marca 2016 r.

Inne informacje:

Kony jest założycielem i przywódcą Bożej Armii Oporu (Lord's Resistance Army – LRA) (CFe.002). Pod jego przywództwem LRA dopuszcza się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. LRA jest odpowiedzialna za porwania, przesiedlenia, akty przemocy seksualnej i zabójstwa wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; dopuszcza się też plądrowania i niszczenia własności cywilnej. Imię ojca: Luizi Obol. Imię matki: Nora Obol.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Joseph Kony został umieszczony w wykazie dnia 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. b), c) i d) rezolucji nr 2262 (2016) jako osoba „przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”, „uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem”, „rekrutująca lub wykorzystująca dzieci w konflikcie zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej z pogwałceniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego”, a także „udzielająca wsparcia grupom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych, również diamentów, złota czy produktów z dzikiej fauny lub flory, lub handel tymi zasobami, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”.

Informacje dodatkowe:

Kony założył Bożą Armię Oporu (LRA) i jest określany jako założyciel ugrupowania, przywódca religijny, przewodniczący i głównodowodzący. LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska Kony nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Kony jako przywódca LRA tworzy i realizuje strategię ugrupowania, wydając również rozkazy ciągłego atakowania i stosowania przemocy wobec ludności cywilnej. Od grudnia 2013 r. LRA pod przywództwem Josepha Kony'ego dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi, obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu; dopuszczają się one napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

▼**M8**

Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz aresztowania Josepha Kony'ego. MTK postawił mu dwanaście zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, zniewolenia, zniewolenia seksualnego, gwałtu, niehumanitarnego postępowania polegającego na spowodowaniu poważnych obrażeń ciała i cierpień oraz dwadzieścia jeden zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrutnego traktowania ludności cywilnej, celowego przeprowadzenia ataku na ludność cywilną, grabieży, nakłaniania do gwałtu, jak również wcielania do armii dzieci w wieku poniżej 15 lat poprzez ich uprowadzanie.

Kony wydał rebeliantom rozkaz ciągłego rabowania diamentów i złota indywidualnym górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień niektóre minerały są następnie transportowane przez ugrupowanie Josepha Kony'ego do Sudanu lub sprzedawane lokalnym cywilom i byłym członkom koalicji Séléka.

Kony polecił także swoim bojownikom, aby nielegalnie polowali na słonie w parku narodowym Garamba w Demokratycznej Republice Konga, skąd według doniesień ciosy słoni transportowane są przez wschodnią część Republiki Środkowoafrykańskiej do Sudanu, gdzie według doniesień wysoko postawieni funkcjonariusze LRA sprzedają je i handlują nimi z sudańskimi biznesmenami i lokalnymi urzędnikami. Handel kością słoniową stanowi dla ugrupowania Kony'ego istotne źródło dochodów. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

▼**M10**

10. Ali KONY (alias: a) Ali Lalobo; b) Ali Mohammad Labolo; c) Ali Mohammed; d) Ali Mohammed Lalobo; e) Ali Mohammed Kony; f) Ali Mohammed Labola; g) Ali Mohammed Salongo; h) Ali Bashir Lalobo; i) Ali Lalobo Bashir; j) Otim Kapere; k) „Bashir”; l) „Caesar”; m) „One-P”; n) „1-P”)

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1994 r.; b) 1993 r.; c) 1995 r.; d) 1992 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie).

Data umieszczenia w wykazie: 23 sierpnia 2016 r.

Inne informacje:

Ali Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA) (CFe.002), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego (CFi.009), osoby umieszczonej w wykazie. Ali Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Ali Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. d) i g) rezolucji 2262 (2016) jako osoba: „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”; „stojąca na czele podmiotu wskazanego przez komitet na podstawie pkt 36 lub 37 rezolucji 2134 (2014) lub niniejszej rezolucji lub udzielająca wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet na podstawie pkt 36 lub 37 rezolucji 2134 (2014) lub niniejszej rezolucji lub działająca na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub udzielająca wsparcia podmiotom będącym własnością lub kontrolowanym przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet lub działająca na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem”.

Ali Kony jest uważany za potencjalnego następcę Josepha Kony'ego jako przywódcy LRA. Ali Kony w coraz większym stopniu jest zaangażowany w planowanie operacyjne LRA i jest postrzegany jako osoba umożliwiająca dotarcie do Josepha Kony'ego. Ali Kony jest także oficerem wywiadu LRA mającym do 10 podwładnych.

▼**M10**

Ali Kony i jego brat Salim byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy naruszali zasady LRA. Zgodnie z poleceniami Josepha Kony'ego, Salim i Ali Kony są zaangażowani w nielegalny przewóz kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Ali Kony jest odpowiedzialny za negocjowanie cen kości słoniowej i handel barterowy kością słoniową z kupcami. Ali Kony spotyka się raz lub dwa razy w miesiącu z kupcami, aby negocjować cenę kości słoniowej LRA w dolarach amerykańskich lub funtach sudańskich lub by prowadzić handel bronią, amunicją i żywnością. Joseph Kony nakazał Alemu Kony'emu użyć największych ciosów słoni do zakupu min przeciwpiechotnych, aby otoczyć obóz Kony'ego. W lipcu 2014 r. Ali Kony nadzorował operację przekazania 52 kawałków kości słoniowej w celu dostarczenia ich Josephowi Kony'emu, a następnie ich sprzedaży.

W kwietniu 2015 r. Salim Kony opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim Kony uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi. Mniej więcej w tym samym czasie Ali Kony spotkał się z kupcami w celu zakupu dostaw i zaplanowania spotkania w przyszłości służącego kolejnym transakcjom oraz w celu uzgodnienia w imieniu LRA warunków zakupu, jak się ocenia, kości słoniowej, której przewóz eskortował Salim.

Powiązane osoby i podmioty umieszczone w wykazie:

Joseph Kony, umieszczony w wykazie w dniu 7 marca 2016 r.

Salim Kony, umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r.

Boża Armia Oporu (LRA), umieszczona w wykazie w dniu 7 marca 2016 r.

11. Salim KONY (alias: a) Salim Saleh Kony; b) Salim Saleh; c) Salim Ogaro; d) Okolu Salim; e) Salim Saleh Obol Ogaro; f) Simon Salim Obol)

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1992 r.; b) 1991 r.; c) 1993 r.

Adres: a) Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie); b) Republika Środkowoafrykańska

Data umieszczenia w wykazie: 23 sierpnia 2016 r.

Inne informacje:

Salim Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA) (CFe.002), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego (CFi.009), osoby umieszczonej w wykazie. Salim Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Salim Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji 2262 (2016) jako osoba „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”; „stojąca na czele podmiotu

▼M10

wskazanego przez komitet na podstawie pkt 36 lub 37 rezolucji 2134 (2014) lub niniejszej rezolucji lub udzielająca wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet na podstawie pkt 36 lub 37 rezolucji 2134 (2014) lub niniejszej rezolucji lub działająca na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub udzielająca wsparcia podmiotom będącym własnością lub kontrolowanym przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet lub działająca na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem".

Salim Kony jest głównym dowódcą „sztabu polowego" LRA i od najmłodszych lat wspólnie z Josephem Konym planował ataki i środki obronne LRA. Poprzednio Salim Kony przewodził grupie zapewniającej bezpieczeństwo Josephowi. Niedawno Joseph Kony powierzył Salimowi zarządzanie sieciami finansowymi i logistycznymi LRA.

Salim Kony i jego brat Ali byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy naruszali zasady LRA. Według doniesień Salim Kony zabijał członków LRA, którzy zamierzali zbiec, i składał sprawozdania Josephowi Kony'emu na temat działalności grupy i członków LRA.

Zgodnie z poleceniami Josepha Kony'ego, Salim i Ali Kony są zaangażowani w nielegalny przewóz kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Salim Kony często udaje się na granicę z Republiką Środkowoafrykańską z kilkunastoma bojownikami, aby odebrać i eskortować inne grupy LRA przewożące kość słoniową z Parku Narodowego Garamba na północ kraju. W kwietniu 2015 r. Salim Kony opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim Kony uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi.

Wcześniej, w czerwcu 2014 r., Salim Kony przekroczył granicę DRK z grupą bojowników LRA, aby nielegalnie polować na słonie w Parku Narodowym Garamba. Joseph Kony powierzył Salimowi również zadanie eskortowania dwóch dowódców LRA do Parku Narodowego Garamba, aby zlikwidować znajdujące się tam tajne składy kości słoniowej sprzed wielu lat. W lipcu 2014 r. Salim Kony spotkał się z drugą grupą LRA, aby do Kafia Kingi przetransportować kość słoniową – łącznie 52 kawałki. Salim Kony był odpowiedzialny za rozliczanie się z kości słoniowej przed Josephem Konym i za przekazywanie grupom LRA informacji na temat transakcji dotyczących kości słoniowej.

Powiązane osoby i podmioty umieszczone w wykazie:

Joseph Kony, umieszczony w wykazie w dniu 7 marca 2016 r.

Ali Kony, umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r.

Boża Armia Oporu (LRA), umieszczona w wykazie w dniu 7 marca 2016 r.

▼M3

B. Podmioty

▼M6

1. BUREAU D'ACHAT DE DIAMANT EN CENTRAFRIQUE/KARDIAM

(alias: a) BADICA/KRDIAM b) KARDIAM)

Adres: a) BP 333, Bangi, Republika Środkowoafrykańska (Tel. +32 3 2310521, Faks +32 3 2331839, email: kardiam.bvba@skvnet·be: adres strony internetowej: www.groupeabdoulkarim.com) b) Antwerpia, Belgia

▼M6

Inne informacje: Kierownictwo: Abdoul-Karim Dan-Azoumi (od 12 grudnia 1986 r.) oraz Aboubaliasr Mahamat (od 1 stycznia 2005 r.) Do oddziałów przedsiębiorstwa zalicza się MINAiR oraz SOFIA TP (Duala w Kamerunie).

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique/KARDIAM zostało umieszczone w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „podmiot udzielający wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe:

Biuro BADICA/KARDIAM udzielało wsparcia ugrupowaniom zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej, mianowicie byłej koalicji Séléka oraz Antybalace, poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów i złota, oraz handel nimi.

W 2014 r. *Bureau d'Achat de Diamant en Centrafrique* (BADICA) nadal skupowało diamenty z miejscowości Bria oraz Sam-Ouandja (prowincja Haute-Kotto) we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, gdzie była koalicja Séléka nakłada podatki na samoloty transportujące diamenty oraz otrzymuje opłaty za ochronę od kolekcjonerów diamentów. Kilku kolekcjonerów dostarczających diamenty BADICA w miejscowości Bria oraz Sam-Ouandja jest ściśle powiązanych z przywódcami byłej koalicji Séléka.

W maju 2014 r. władze Belgii przejęły dwie przesyłki z diamentami od przedstawiciela biura BADICA w Antwerpii, oficjalnie zarejestrowanego w Belgii jako KARDIAM. Eksperci ds. diamentów ocenili, że przejęte diamenty z dużym prawdopodobieństwem pochodzą z Republiki Środkowoafrykańskiej oraz że wykazują one cechy typowe dla diamentów z miejscowości Sam-Ouandja oraz Bria, jak również Nola (prowincja Sangha Mbaéré) w południowo-zachodniej części kraju.

Handlarze, którzy skupowali diamenty nielegalnie przemycone z Republiki Środkowoafrykańskiej na rynki zagraniczne, w tym z zachodniej części kraju, działali w Kamerunie w imieniu biura BADICA.

W maju 2014 r. biuro BADICA eksportowało także złoto produkowane w Yaloké (Ombella-Mpoko), gdzie niewielkie kopalnie złota pozostawały pod kontrolą koalicji Séléka do początku lutego 2014 r., kiedy to władzę nad nimi przejęły grupy Antybalaki.

▼M8

2. BOŻA ARMIA OPORU (*alias*: a) LRA; b) Boży Ruch Oporu (LRM); c) Boży Ruch/Boża Armia Oporu (LRM/A)

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska; b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska; d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska; f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga; h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu).

Data umieszczenia w wykazie: 7 marca 2016 r.

Pozostałe informacje: Ugrupowanie wyrosło w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku. Dopuszczało się uprowadzania, zabijania i okaleczania tysięcy cywilów w Afryce Środkowej, w tym setek w Republice Środkowoafrykańskiej. Przywódca: Josepha Kony.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

▼**M8**

Boża Armia Oporu została umieszczona w wykazie dnia 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i pkt 13 lit. b), c) i d) rezolucji nr 2262 (2016) jako organizacja „przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „uczestnicząca w planowaniu, nadzorowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", „rekrutująca lub wykorzystująca dzieci w konflikcie zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej z pogwałceniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego", a także „udzielająca wsparcia grupom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację zasobów naturalnych, również diamentów, złota czy produktów z dzikiej fauny lub flory, lub handel tymi zasobami, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju".

Informacje dodatkowe:

LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska przywódca LRA, Joseph Kony, nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Od grudnia 2013 r. LRA dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi, obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu, dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Oddziałom LRA często towarzyszą więźniowie, którzy są zmuszani do pracy jako tragarze, kucharze i niewolnicy seksualni. LRA dopuszcza się aktów przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów na kobietach i dziewczętach.

W grudniu 2013 r. LRA uprowadziła kilkadziesiąt osób w prefekturze Haute-Kotto. Według doniesień LRA od początku 2014 r. uczestniczyła w uprowadzeniach setek cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej.

W 2014 r. bojownicy LRA kilkakrotnie atakowali miasto Obo w prefekturze Haut-Mbomou we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej.

Od maja do lipca 2014 LRA w dalszym ciągu dopuszczała się ataków na Obo i inne miejsca w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym najwyraźniej skoordynowanych ataków i uprowadzeń w prefekturze Mbomou na początku czerwca.

LRA przynajmniej od 2014 r. zamieszana w nielegalne polowania na słonie i handel produktami z nich dla zysku. LRA według doniesień zajmuje się też przemytem kości słoniowej z parku narodowego Garamba w północnej części DRK do Darfuru, wymieniając ją na broń i zapasy. LRA według doniesień przewozi pochodzące z kłusownictwa ciosy słoni przez terytorium Republiki Środkowoafrykańskiej do Darfuru w Sudanie w celu ich sprzedaży. Ponadto na początku 2014 r. Kony według doniesień nakazał bojownikom LRA rabowanie diamentów i złota górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu przewozu zrabowanych surowców do Sudanu. Od stycznia 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

▼**M8**

Na początku lutego 2015 r. bojownicy LRA uzbrojeni w broń ciężką dopuścili się porwania cywilów w miejscowości Kpangbayanga w prefekturze Haut-Mbomou i rabunku żywności.

20 kwietnia 2015 r. na skutek ataku LRA i uprowadzeń dzieci z Ndambissoua w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskie większość mieszkańców tej wsi zbiegła. Natomiast na początku lipca 2015 r. LRA przypuściła atak na kilka wsi w południowej części prefektury Haute-Kotto; podczas ataku doszło do grabieży, aktów przemocy wobec ludności cywilnej, palenia domów i porwań.

Od stycznia 2016 r. ataki przypisywane Bożej Armii Oporu nasiliły się w prefekturach Mbomou, Haut-Mbomou i Haute-Kotto, w szczególności w niektórych obszarach górniczych w Haute-Kotto. Z atakami wiązały się grabież, przemoc wobec ludności cywilnej, niszczenie własności i uprowadzenia. Doprowadziły one do wysiedleń ludności, w tym około 700 osób, które szukały schronienia w mieście Bria.